

mende år i videre omfang vil stamme for salg til andre end kommuner/regioner, bør de deltagende kommuner og regioner allerede på dette tidspunkt overveje deres videre deltagelse i selskabet.

Den foreslåede bestemmelse i § 5, stk. 1, kan være fraveget i anden lovgivning. Det kan således være forudsat i særlovgivning, at dette krav ikke skal gælde i forhold til en konkret type selskaber.

Grænsen foreslås fastsat til 25 pct. af selskabets omsætning, idet en sådan andel må antages at være en indikator på, at selskabet ikke er omfattet af hensynet bag loven, og at selskabet bevæger sig ud på et egentligt privat marked, hvor det offentlige som udgangspunkt ikke skal agere. Det må derfor anses for rimeligt, at kommuner og regioner, der deltager i selskabet, trækker sig ud af det ved at sælge deres andel af selskabet eventuelt til den eller de private deltagere i selskabet.

Herved sikres det, at de pågældende selskaber hovedsagligt sælger til andre kommuner og regioner. Der åbnes dog samtidig op for, at fælles selskaber kan danne rammerne om udvikling af nye produkter, som selskabet kan sælge f.eks. med henblik på eksport. En stor afsætning til andre end kommuner/regioner kan således være en indikation på, at ydelsen snarere skulle produceres på et privat marked. En grænse for denne del af omsætningen betyder, at kommuners og regioners adgang til at udføre opgaver med et stort privat marked begrænses.

Den eksisterende lov om kommuners og amtskommuners samarbejde med aktieselskaber m.v. har ikke opstillet betingelser til, hvor stor en andel af de omfattede selskabers omsætning der skal stamme fra salg til henholdsvis andre kommuner/regioner og private.

Begrebet omsætning skal forstås i overensstemmelse med sædvanlig regnskabsmæssig definition af dette begreb.

Nettoomsætning er i årsregnskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 196 af 23. marts 2004, defineret som: "Salgsværdien af produkter og tjenesteydelser m.v., der henhører under selskabets ordinære aktiviteter med fradrag af prisnedslag, merværdiafgift og anden skat, der er direkte forbundet med salgsbeløbet«, jf. årsregnskabslovens bilag 1.

I den foreslåede § 5, stk. 2, 1 pkt., er det fastsat, at hvis mere end 25 pct. af selskabets omsætning gennemsnitligt over 3 år stamme fra salg til andre end kommuner/regioner, skal en kommune eller region afhænde sine ejerandele i selskabet. Det foreslås, at dette skal ske på markedet, medmindre den private deltager ønsker at erhverve de offentlige ejerandele, jf. 2. pkt. Kommunen skal derfor tilbyde den private delta-

ger, at den pågældende kan købe kommunens ejerandele, og hvis den private deltager ikke ønsker at benytte sig af denne forkøbsret, skal kommunen forsøge at afhænde ejerandelene på markedet. Hvis det ikke er muligt at afhænde kommunens eller regionens ejerandele på markedet, foreslås det i bestemmelsens 3. pkt., at den private deltager skal købe kommunens eller regionens ejerandele, medmindre der træffes beslutning om opløsning af selskabet. Det er klart som følge af byrderne forbundet med dette, at den private part skal gives et rimeligt varsel hertil.

Indløsning er en kendt beføjelse inden for selskabsretten.

Aktieselskabsloven indeholder såvel en indløsningsrettighed, hvor en aktionær kan forlange sig indløst, hvis der er en storaktionær, som ejer mere end 90 % af aktierne og af stemmerne i selskabet, og en lovbestemt hjemmel til, at en storaktionær i fællesskab med selskabets bestyrelse kan bestemme, at de øvrige aktionærer skal lade sig indløse, jf. aktieselskabslovens § 20 b og § 20 d.

Endvidere kan en aktionær, som har stemt imod visse vedtagne vedtægtsændringer, ligeledes kræve sig indløst, jf. aktieselskabslovens § 81 a, sammenholdt med § 79, stk. 2, nr. 1 til 4.

En indløsning er karakteriseret ved, at selskabet bliver ved med at bestå, mens selskabets aktionærkreds ændres. Indløsning betyder således i modsætning til for eksempel tvangsopløsning, at selskabet kan fortsætte virksomhedsdriften.

Et meget væsentligt punkt ved indløsninger er fastsættelsen af den kurs, som indløsningen skal ske til.

I § 5, stk. 3, 1. pkt., foreslås det, at en indløsning i henhold til stk. 1 skal ske til markedspris.

Som udgangspunkt kan prisen således aftales frit af parterne.

Det skal i den forbindelse nævnes, at prisfastsættelsen kan være reguleret i en forudgående aftale mellem selskabets aktionærer, (en aktionæroverenskomst).

Hvis der ikke kan opnås enighed om indløsningskursen, fastsættes prisen af en uvildig vurderingsmand, jf. den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 5, stk. 3, 2. pkt. Afholdelsen af omkostningerne forbundet med en vurderingsmands prisfastsættelse sker i overensstemmelse med de almindelige selskabsretlige regler herom.

I de tilfælde, hvor en vurderingsmand træffer afgørelse om prisfastsættelsen, kan denne afgørelse efterfølgende indbringes for domstolene, jf. den foreslåede § 5, stk. 3, 3. pkt.

Hvis vurderingsmandens afgørelse ønskes indbragt for domstolene, skal sagen herom være anlagt senest